

DEKRET

w sprawie utworzenia tymczasowych powiatowych Rad aprowizacyjnych.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią co następuje:

Do czasu utworzenia sejmików, na podstawie nowej ordynacji wyborczej, powołuje się do życia tymczasowe powiatowe Rady aprowizacyjne w następującym składzie:

- 1) referent aprowizacyjny, jako przewodniczący;
- 2) jeden przedstawiciel obecnego sejmiku powiatowego lub Rady powiatowej, delegowany przez wydział lub kierownictwo;
- 3) jeden przedstawiciel Komitetu ratunkowego, względnie Rady powiatowej opiekuńczej, delegowany przez prezydium;
- 4) po jednym delegacie od miast powiatów, liczących ponad 8 tysięcy mieszkańców, delegowanym przez Radę miejską lub magistrat;

5) dwóch przedstawicieli Rady robotników lub związków zawodowych;

6) dwóch przedstawicieli stowarzyszeń spożywczych lub kooperatywy, wybranych przez miejscowe stowarzyszenia spożywcze;

7) jeden przedstawiciel kółek rolniczych, wybrany przez miejscowe kółka rolnicze;

8) jeden przedstawiciel Związku ziemian;

9) jeden przedstawiciel przemysłowców.

Dla każdego delegata winien byćznaczony zastępca.

Przedstawiciele instytucji, które do 15-go stycznia 1919 r. nie przedstawiają delegatów, mianuje Ministerstwo Apropowizacji na wniosek referenta aprowizacyjnego.

Do dnia 20-go stycznia 1919 r. referenci aprowizacyjni przedstawiają Ministerstwu Apropowizacji skład powiatowych Rad aprowizacyjnych do zatwierdzenia.

O ile w powiecie istnieje obecnie Rada aprowizacyjna przy referencie aprowizacyjnym, bądź to w formie samodzielnej Rady, bądź też komisji sejmikowej, powołana z uwzględnieniem interesów spożywców, niewywołująca protestu ludności, należy ją utrzymać do czasu ustanowienia stałych Rad aprowizacyjnych, zawiadamiając Ministerstwo o składzie Rady.

Powiatową Radę aprowizacyjną zwołuje referent aprowizacyjny nie rzadziej, jak raz na miesiąc, a w razie potrzeby częściej.

Na żądanie 3-ch członków Rady obowiązany jest referent zwołać Radę aprowizacyjną w ciągu 10-ciu dni od dnia zgłoszenia żądania

Połowa członków i przewodniczący, którym jest referent aprowizacyjny, wystarcza do prawomocności zebrania powiatowej Rady aprowizacyjnej.

Sprawy rozstrzygają się zwykłą większością głosów. Komisarz rządowy powiatowy (starosta) uczestniczy w zebraniu powiatowej Rady aprowizacyjnej, jako organ nadzorczy z prawem weta i deleguje na posiedzenia swych referentów.

W razie zawieszenia uchwały Rady aprowizacyjnej przez komisarza powiatowego, winien ten ostatni niezwłocznie przedstawić Ministerstwu Apropowizacji umotywowany wniosek do ostatecznej decyzji sprawy przez Ministerstwo.

Zadaniem powiatowej Rady aprowizacyjnej jest współdziałanie z referentami aprowizacyjnymi w sprawie zarządzania środkami żywności, otrzymywanymi do dyspozycji z ogólnokrajowych kontygentów i innych źródeł, według przepisów Ministerstwa Apropowizacji, które poniżej przytaczamy:

1) powiatowa Rada aprowizacyjna reguluje obrót artykułami pierwszej potrzeby na terenie powiatu, stosownie do przepisów Ministerstwa;

2) wyznacza instytucje społeczno-handlowe dla odbioru towarów kontygentowych i zakupu pozakontygentowych dla całego powiatu;

3) powierza funkcje detalicznej sprzedaży odpowiednim instytucjom spożywczym lub w braku tych—kupcom prywatnym;

4) czuwa nad cenami i wydaje zarządzenia w sprawie ich regulowania;

5) wydaje zarządzenia o walce z lichwą i spekulacją, zgodnie z ogólnymi przepisami;

6) czuwa nad wykonaniem ogólnych zarządzeń Ministerstwa Apropowizacji na terenie powiatu;

7) przedstawia Ministerstwu Apropowizacji wnioski w sprawach, dotyczących aprowizacji powiatu;

8) czuwa nad organizacją, powołaną do skupu ziemiopłodów na wewnętrzne potrzeby powiatu, oraz kontroluje działalność tej organizacji.
Wykonanie powyższego polecam Ministrowi Apropowizacji.
Rozporządzenie niniejsze nabiera natychmiast mocy obowiązującej.
Dan w Warszawie, d. 11 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Moraczewski

Minister Apropowizacji:

Antoni Minkiewicz